

ת"פ (חיפה) 61296-08-24 - מדינת ישראל נ' נאסר אלטום קריק מ.א. 9090815-5

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 61296-08-24 מדינת ישראל נ' אלטום
קריק מ.א 9090815-5 (עציר)

לפני כבוד השופטת רונה פרסון

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

נאסר אלטום קריק מ.א 9090815-5
(עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה), עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), ונהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה המתלונן הבעלים והמחזיק של רכב מסוג מאזדה ועבד כמנהל חוף בחיפה.

בתאריך 20.8.24, סמוך לשעה 06:45, הגיע המתלונן לחוף והחנה את רכבו בחניית העובדים. לאחר מכן פתח המתלונן את דלת משרדו בחוף והניח על שולחן המשרד את מפתחות הרכב ואת מכשיר הטלפון הנייד שלו.

הנאשם פרץ למשרד באופן שפתח את דלת המשרד ובהיותו במשרד, גנב הנאשם מהמשרד את מפתחות הרכב, את הטלפון של המתלונן ורמקול.

בהמשך פתח הנאשם את רכבו של המתלונן באמצעות מפתחות הרכב, התיישב

במושב הנהג, ניטרל את מנגנון ההגנה של הרכב, הניע אותו ונסע מהמקום כשהוא נוהג ברכב. בהמשך לאמור ובסמוך לשעה 13:50, נמצא הנאשם על ידי שוטרים בתל אביב כשהוא יושב ברכב הגנוב של המתלונן, כשהרכב מונע ובתוכו הרכוש הגנוב.

3. הנאשם עצור מיום 20.8.24 במסגרת מעצר עד תום ההליכים.

4. בדיון ביום 17.12.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר על פיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בכתב האישום המתוקן והצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש.

5. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב עליהם הוסיפה טיעונים בעל פה. טענה כי הנאשם נכנס למשרדו הפרטי של המתלונן במקום העבודה שלו בשעות הבוקר המוקדמות, ללא כל חשש, על מנת לבצע גניבה, ונטל את רכשו האישי של הנאשם ואת רכבו. טענה כי הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הם הגנה על קניינו, בטחונו ופרטיותו של הפרט. בנוסף טענה כי הנאשם פגע בערכים חברתיים מהותיים ובהם סיכון חיי אדם ושלטון החוק, הפרת הוראות החוק וסיכון הנאשם את עצמו ואת כלל משתמשי הדרך. טענה כי הצורך להרתיע מתפרצים וגנבים, שמלאכתם קלה ושסיכויי תפיסתם קלושים, בדרך כלל, מתגבר לאור הנזק המצטבר, שהפריצות והגניבות גורמות לכלל הציבור, ובהתחשב במשאבים שמשקיעה המדינה כדי להתגבר על תופעה זו. טענה כי בתי המשפט עמדו על הצורך להילחם בעבירות רכוש מלחמת חורמה על מנת לעקור נגע זה משורשו ולהרתיע עבריינים בכוח באמצעות ענישה מרתיעה והולמת. באשר לעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, טענה כי המחוקק קבע פסילת מינימום לתקופה של 3 חודשים לצד עבירה של נהיגת בלתי מורשה וכי הפסיקה מחייבת ענישה הולמת גם כאשר מדובר בעבירה ראשונה. הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם. טענה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל. טענה כי מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי הוא צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש, איומים ואלימות, וכי תלוי כנגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים. נוכח האמור, עתרה לגזור על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר, פסילה בפועל שלא תפחת מ-12 חודשים, מאסר על תנאי משמעותי, פסילה על תנאי, קנס כספי משמעותי ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש לפני טען כי הנאשם הורשע במספר עבירות אשר נעברו כולן באותו מועד, ברצף זמן אחד ובמהלך אותו אירוע, ועל כן מהוות אירוע אחד. בהתאם למבחן הקשר ההדוק ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. טען כי מבלי להמעיט בחומרת העבירות, ובשים לב לנסיבות ביצוען, מדובר בפגיעה מינורית בערך החברתי המוגן. טען כי לא היה תכנון מקדים לביצוע העבירה, לא היה תחכום בביצוע העבירה, לא היתה קשירת קשר ואף אין אינדיקציה כי הנאשם ביקש למכור את הרכב או

להעביר את הרכב לשטחי הרשות. ביחס לנפגע העבירה טען כי מדובר בגניבת רכב למספר שעות וכי הרכב הושב לידיו באותו היום, כי הפגיעה הכלכלית שלו מינורית ואין נזק לרכב. הגיש אסופת פסיקה ביחס למתחם הענישה בעבירות של גניבת רכב. טען כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8-12 חודשי מאסר בפועל. טען כי הנאשם הודה כבר בשלב החקירה ושיתף פעולה באופן מלא. טען כי הנאשם יליד סודן, נמצא בישראל משנת 2010, נשוי לישראלית ואב לילד בן 7 ומחדש בכל שנה את אשרת השהייה שלו בישראל ומאחר והוא נשוי לישראלית, הגיש בקשה לתעודת זהות. טען כי מצבם הסוציאקונומי של הנאשם ובני משפחתו הסמוכים על שולחנו, קשה. ביחס למאסר המותנה, טען כי בשים לב לשיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי החקירה, החסכון בזמן השיפוטי ונסיבות ביצוע העבירה, אין מקום להפעלת המאסר המותנה במצטבר.

7. הנאשם בדבריו לפני ביקש סליחה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.

9. הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות רכוש שהיו חלק ממסכת עבריינית אחת, אשר בוצעו באותו יום, במהלך אותו אירוע ומתוך אותה מטרה - לבצע גניבה, ובהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)), ניתן לראות בהן כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. קביעה זו אף עולה בקנה אחד עם עמדת הצדדים בטיעוניהם.

10. בעבירות של פריצה לבניין, גניבה וגניבת רכב, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכות הפרט לקניינו, לביטחונו האישי ולפרטיותו. יצוין כי מעבר לנזק הכלכלי שנגרם לקורבן עצמו, מדובר בעבירות הגורמות בעקיפין נזק כלכלי לכלל החברה, וזאת בדרך של התייקרות פוליסות הביטוח. בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נפגע הערך של שלומם וביטחונם של כלל משמשי הדרך כמו גם האפשרות לכיסוי ביטוחי במקרה של תאונה, חלילה, וכן הערך של שמירה על שלטון החוק.

11. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירת התפרצות ועבירות הרכוש בכלל הפכו ל"מכת מדינה" אשר פוגעת קשות בביטחונו ושלומם של הציבור, וכי יש למגר

תופעה זו באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה בדמות מאסר ממושך מאחורי סורג וברית.
כך נפסק ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08):

"אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוזי על המבקש סוטה ממדיניות הענישה הראויה. בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב...בכגון דא אין די בריצוי מאסר בעבודות שירות, והמסר הנכון הוא זה ששיגר בית המשפט המחוזי."

12. לעניין עבירות הפריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, יפים הדברים שנפסקו בע"פ (מחוזי חיפה) 37298-02-12 מדינת ישראל נ' ברונפמן (17.5.12):

"אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם. עבירות רכוש ככלל הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור...."

נפסק לא אחת, כי יש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירת ההתפרצות, באופן שייגזר עליהם עונש מאסר ממושך אשר יהיה בו מסר חד משמעי לעבריינים אלה הסבורים, כי ישנה כדאיות כלכלית בצידה של עבירת ההתפרצות."

13. ביחס לעבירה של גניבת רכב, בית המשפט העליון עמד על כך שמדובר בעבירה חמורה אשר טומנת בחובה הן נזק כלכלי ישיר לבעל הרכב והן נזק כלכלי עקיף לציבור בכללותו בדמות העלאת פרמיות הביטוח, וכי יש להילחם בתופעה זו בענישה מחמירה. יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה ... הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

14. ביחס לעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בתי המשפט עמדו על כך שגם כאשר מדובר בעבירה ראשונה של נהיגת רכב בידי בלתי מורשה, יש להשית ענישה מחמירה ומרתיעה. כך למשל נפסק בעפ"ת (מחוזי מרכז) 17539-07-12 **אבו דחל נ' מדינת ישראל** (24.6.13):

"די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח. ככל שבלתי מורשה מבצע המשך נהיגה לאחר שנתפס, לאחר שנענש ועל אחת כמה וכמה לאחר שיודע כי הינו פסול מנהיגה ואף הפקיד רישיונו בבית משפט, העונש לו מחויב בית המשפט הוא עונש כבד.

נראה לי כי ריבוי עבירות נהיגה בידי בלתי מורשים, ריבוי עבירות נהיגה בעת פסילה על ידי בלתי מורשים, מחייב העלאת רף הענישה למאסר בפועל (ולא בעבודות שירות) כבר מביצוע עבירת נהיגה ראשונה על ידי בלתי מורשה."

15. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מדובר בעבירה שאינה מתוכננת או מתוככמת, אשר בוצעה על ידי הנאשם ללא שותפים וללא שימוש בכלי פריצה. הנאשם התפרץ למשרדו של המתלון בשעות הבוקר המוקדמות, באופן שפתח את דלת המשרד, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, ונכנס למשרד בכוונה לבצע גניבה. הנאשם גנב מהמשרד את מפתחות הרכב, את הטלפון של המתלון וכן רמקול. בהמשך, הנאשם פתח את רכבו של המתלון באמצעות מפתחות הרכב, התיישב במושב הנהג ולאחר שהצליח לנטרל את מנגנון ההגנה של הרכב נסע מהמקום כשהוא נוהג ברכב. הנאשם נהג ברכב הגנוב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב, עד שנעצר בתל אביב. עבירות אלה מלמדות על התעוזה הרבה של הנאשם ועל חוסר המורא שלו מפני החוק.

נתתי דעתי לדברי הסניגור כי לא עולה מכתב האישום שהנאשם ביקש למכור את הרכב או להעבירו לשטחי הרשות. כמו כן, נתתי דעתי לכך שבסופו של יום לא נגרם נזק כלכלי משמעותי למתלון, שכן הנאשם נעצר ביום הארוע כשהוא יושב ברכב ועימו הרכוש שנגנב, וכי הרכב הוחזר למתלון. עם זאת, לא ניתן להתעלם משווי הרכב שנגנב, ומכך שאלולא הנאשם היה נתפס, הנזק הכלכלי היה משמעותי.

16. לאור נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

17. על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של התפרצות לבניין שאינו משמש מקום מגורים

וביצוע גניבה, ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· ברע"פ 2326/15 **בנימין נ' מדינת ישראל** (14.4.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. הנאשם התפרץ למשרד של המתלונן, בכך שפתח את דלת הכניסה באמצעות מפתח, ונכנס פנימה ללא רשות המתלונן. בהמשך גנב המבקש מן המקום מזוודה שהכילה מסמכים שונים, המחאות ומזומנים ויהלום בשווי של כ-60,000 ₪. **בית המשפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נילווים**. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון, נדחו.

· ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבה. המבקש התפרץ למשרד וגנב ממנו מחשב, מתקן מים וחפצים נוספים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות. המשיבה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערעור והשית על המבקש **שבעה חודשי מאסר בפועל**, נוסף על העונשים שנגזרו עליו בבית משפט השלום. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, תוך שקבע כי "על היורד לרכוש הזולת, לא כל שכן בהיותו בעל עבר פלילי, לדעת כי הוא עלול להיות צפוי למאסר מאחורי סורג ובריח".

· בעפ"ג (מחוזי-ים) 17761-02-18 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (27.1.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה ובעבירה של שינוי זהות של רכב. המערער התפרץ יחד עם אחר לאטליז תוך ששברו את מנעול הכניסה למקום וכן את רמקול האזעקה, וגנבו מסור חשמלי ומכונה לטחינת בשר בשווי של 12,000 ש"ח. בגזר הדין קבע בית משפט השלום כי **מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר**, וגזר על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה בסך 12,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, **תוך שקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים**.

· בעפ"ג 45586-02-14 **טרנוב נ' מדינת ישראל** (13.5.14) התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבניין שאינו דירת מגורים והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם התפרץ למשרדי חברה בשעות הבוקר יחד עם אחר כאשר עובדי החברה נכחו במשרדים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל** וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה של 12 חודשים במצטבר, ובסה"כ 24 חודשי מאסר לצד עונשים נילווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת בשים לב למצב בריאותו.

· בת"פ (שלום חיפה) 10737-06-24 **מדינת ישראל נ' אלדלו** (18.9.24), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה. הנאשם התפרץ למחסן של המתלונן בדרך של משיכה בכוח וסיבובו של מנעול בחזית דלת הכניסה למחסן ופתיחת דלת הכניסה. הנאשם נטל מהמחסן קורקינט חשמלי, קסדה ומטען של הקורקינט, מכונת תספורת וספריי למילוי גז. בהמשך, המתלונן ובתו החלו בסריקות אחר הנאשם, הבחינו בנאשם כשהוא רכוב על הקורקינט הגנוב והמתלונן רץ אל הנאשם ותפס אותו עד להגעת כח משטרה למקום. בית המשפט קבע כי **מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-12 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית**. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר, ובסה"כ 9 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

· בת"פ (שלום חיפה) 28086-05-23 **מדינת ישראל נ' ציפצי** (12.7.23) הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים וגניבה. הנאשם יחד עם אחר התפרצו למשרד באופן שבו פתחו את דלת הכניסה של המשרד באמצעות מפתח אשר נטלו מתוך ארון כיבוי אש שנמצא מחוץ למשרד. הנאשם והאחר נטלו לידיהם 10 מחשבים נישאים, שני טלפונים ניידים וכרטיס חיוב ויצאו מהמקום כשברשותם הרכוש הגנוב, נעלו את המשרד, החזירו את המפתח לארון כיבוי האש ועזבו את המקום. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

· בת"פ (שלום ב"ש) 17282-03-21 **מדינת ישראל נ' בן חיון** (12.9.21) הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה. הנאשם נכנס לגינה והתפרץ למחסן של בית השייך למתלונן, בכך שפתח את דלת המחסן שהייתה סגורה אך לא נעולה, וגנב מתוך המחסן שואב אבק בשווי 1,800 ₪. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר, ובסה"כ 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

· בת"פ (שלום נתניה) 59631-12-13 **מדינת ישראל נ' גויטע** (3.5.15) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבית עסק ונטל ממנו כלי עבודה בשווי 5,000 ₪. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל הנע בין 6 חודשים ועד 18 חודשים לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן**. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת עונש מותנה בן 6 חודשים במצטבר, ובסה"כ 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

18. על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של גניבת רכב, ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.3.18), אליו הפנה הסניגור, נדחתה

בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 25 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**, וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נילוויית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו. בית המשפט העליון ציין כי העונש שהושת על המבקש אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלה.

· ברע"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.3.17), אליו הפנה הסניגור, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. המבקש הגיע לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתיקו של המתלונן, ויצא מהאולם. לאחר מכן, נכנס המבקש לרכב, אסף ממקום סמוך אדם נוסף וכאשר הגיע עם הרכב למחסום, נעצר על ידי שוטר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר, וגזר על המבקש 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נילוויית. ערעורה של המשיבה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל. **בהתייחס למתחם הענישה, קבע בית המשפט המחוזי כי הרף התחתון של המתחם הוא מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, אך הרף העליון יכול לעלות על שנת מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר אשר הושת על המבקש, ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך הותרת יתר רכיבי גזר הדין על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון, נדחתה.

· ברע"פ 9963/16 ליברטי נ' מדינת ישראל (22.12.16), אליו הפנה הסניגור, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב. המבקש עבד בחברה בה שימש המתלונן כמנהל עבודה. המתלונן העביר למבקש רכב בשווי 107,000 ש"ח אשר הושכר מטעם החברה, זאת על מנת לאסוף את עובדי החברה. המבקש שכפל את המפתח לרכב ומספר ימים לאחר מכן נכנס לרכב, בעת שהרכב חנה ליד ביתו של המתלונן, הניע אותו ונסע מהמקום. בהמשך מכר המבקש את הרכב לאדם אחר בתמורה ל-8,500 ש"ח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר**, וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 1108/15 שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15), הורשע המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בכתב אישום המכיל שני אישומים בעבירות של גניבת רכב והחזקת כלי פריצה. על פי האישום הראשון, המבקש הגיע יחד עם אדם נוסף לחניון רכבים והשניים הסתובבו ברגל בין המכוניות. האחר ניגש לרכב שחנה במקום, וכעבור מספר רגעים נכנס לרכב ונסע אל מחוץ לחניון, כשהמבקש מתצפת ומכוון אותו אל עבר היציאה. על פי האישום השני, החזיק המבקש ברכבו כלי פריצה ללא הסבר סביר לכך. **בית משפט השלום קבע**

כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירת גניבת רכב נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשו לבית המשפט העליון, נדחו.

· ברע"פ 780/15 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (4.2.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע לגניבת רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח תקף. המבקש סייע לאחר להעביר רכב גנוב לשטחים בכך שנהג ברכב מוביל. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש המתחיל ממאסר בפועל למשך מספר חודשים, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.** ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

· בעפ"ג 10851-05-15 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' צאלח** (6.7.15) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב, אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע המשיב, התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה לרכב, וגנב אותו באופן שנסע עמו למקום בו העבירו למשיב. המשיב גנב את הרכב בתמורה לסכום כסף שהובטח לו על מנת להעביר את הרכב לג'לוליה. המשיב נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח בתוקף, עד אשר נעצר במחסום משטרה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של 6 חודשים ועד מאסר של 18 חודשים.** על המשיב נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, אשר קבע כי העונש שנגזר חורג לקולא מרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים, ואף ציין כי בתיק אחר בגין מעשה דומה נגזר על המשיב עונש מאסר של 14 חודשים, אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולחזור על אותו מעשה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן שהעמיד את רכיב המאסר בעונשו של המשיב על 17 חודשי מאסר בפועל.

· בעפ"ג 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.14), אליו הפנו שני הצדדים, נדחה ערעור המערער אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב. המערער התפרץ לרכב בשעות הבוקר בירושלים, שבר את המתנע, הניע את הרכב והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדיה. כאשר הגיע עם הרכב אל המחסום וזוהה על ידי המאבטחים, יצא מהרכב והחל להימלט בריצה מהמקום ולאחר מרדף קצר, נתפס ונעצר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 9 חודשים ועד 24 חודשים,** וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שקבע כי אין מקום להתערב במתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא או בעונש שהושת על המערער.

· בת"פ (שלום באר שבע) 33608-05-23 **מדינת ישראל נ' אלנבארי** (19.5.24), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב. הנאשם

גנב רכב אשר חנה בבאר-שבע ובהמשך ניסה להעביר את הרכב הגנוב דרך מחסום "מיתר" לכיוון הרשות הפלסטינית אך נתפס על ידי המאבטחים במחסום. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 22 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נילווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נמחק.

· בת"פ (שלום חיפה) 10245-12-23 **מדינת ישראל נ' שקור** (1.4.24), אליו הפנה הסניגור, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שהיה בישראל שלא כדין, גניבת רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. הנאשם, שאינו אזרח ישראלי, קשר קשר עם אחרים לפיו יגנבו כלי רכב משטחי מדינת ישראל ויעבירו אותו לשטחי האזור. הנאשם ואחרים גנבו רכב בצוותא, באמצעות רכב מוביל, נעצרו על ידי שוטרים במחסום משטרת, כאשר הנאשם התנגד לצאת מהרכב ונעצר רק לאחר שהופעל כנגדו כוח סביר. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נילוויית**. על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נילווים.

· בת"פ (שלום ירושלים) 11874-09-13 **מדינת ישראל נ' גראדאט** (31.12.13) הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב. הנאשם גנב את רכבו של המתלונן אשר חנה בשעות הלילה בחניון של מרכז קניות. באותן נסיבות, אשתו של המתלונן שכחה את מפתחות הרכב באחת החנויות במרכז הקניות ומנהלת החנות שמצאה את מפתחות הרכב העבירה אותם לידי הנאשם, שעבד במרכז הקניות כעובד ניקיון, וזאת על-מנת שיעבירם למחלקת הביטחון. הנאשם לקח את המפתחות, שמר אותם אצלו וחיכה לשעת לילה בכדי שחניית מרכז הקניות תתרוקן והוא יוכל לאתר את הרכב. לאחר שהנאשם איתר את הרכב ופתח אותו, התקשר הנאשם לאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, העביר לידיהם את מפתחות הרכב והצביע להם על מקום הרכב. האחרים נהגו ברכב, העבירו אותו לשטחים ומכרו אותו שם. בתמורה לכך, קיבל הנאשם סכום כסף כלשהו. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 11 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר, ובסה"כ 17 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים.

19. מדיניות הענישה בעבירה של נהיגה בידי בלתי מורשה וללא ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב, משתרעת על פני קשת רחבה של עונשים, החל ממאסר מותנה ופסילה קצרה בת מספר חודשים ועד מאסר בפועל משמעותי ופסילה למשך מספר שנים, הכול על פי נסיבות המקרה (ראו למשל עפ"ת (ב"ש) 22585-11-12 **אשורוב נ' מדינת ישראל** (3.12.12), עפ"ת (נצרת) 51844-03-16 **מדינת ישראל נ' סכראן** (30.3.16)). בענייננו, בשים לב לכך שהנאשם לא הסיר את המחדל ועל אף שמדובר בעבירה ראשונה מסוגה, לאור נסיבות ביצועה, אני קובעת כי מתחם הענישה בעבירות אלה נע בין 6 ועד 18 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

20. לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

21. לא מצאתי כי במקרה שבפני יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

22. לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן ולקיחת האחריות על מעשיו. הנאשם בהודאתו חסך בזמנו של בית המשפט, כמו גם בצורך בשמיעת העדים. עוד נתתי דעתי לטענת הסניגור כי הנאשם הודה כבר בשלב החקירה ושיתף פעולה עם גורמי החקירה. בנוסף, הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

התחשבתי בנסיבותיו האישיות והכלכליות של הנאשם. הנאשם יליד סודן, נשוי לישראלית ואב לילד בן 7. מטיעוני הסניגור עולה כי מצבם הסוציאלקונומי של הנאשם ושל בני משפחתו, הסמוכים על שולחנו, קשה.

23. לחומרא שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם אשר צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא בעבירה דומה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, בגינה נגזר עליו, ביום 19.1.23, בין היתר, מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים. מכאן, שלנאשם עבר דומה, כאשר עונשי מאסר בפועל אשר ריצה כמו גם עונש מאסר מותנה אשר תלוי ועומד כנגדו, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות.

24. נתתי דעתי לעתירת הסניגור להורות כי המאסר המותנה יופעל בחופף לעונש המאסר שיוטל בגזר הדין כאן אך לא מצאתי להיעתר לה. הכלל הוא כי מאסר מותנה שנגזר על נאשם בעבירה קודמת יופעל באופן מצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו בגין עבירתו הנוכחית, כאמור בסעיף 58 לחוק העונשין, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת, כאשר על בית המשפט לנמק את הטעם לחריגה מכלל זה (ראו לעניין זה ע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.08)).

בענייננו, לא מצאתי כי מתקיים טעם המצדיק חריגה מהכלל לפיו יש להפעיל את המאסר המותנה באופן מצטבר. המאסר המותנה הוטל על הנאשם בעבירה דומה לעבירה כאן, כאשר הנאשם ביצע את העבירה הנוספת, מושא תיק זה, כשנה וחצי לאחר מכן, ולא מצאתי בכלל הנסיבות שהובאו בפניי, נסיבות ביצוע העבירה כאן, התנהלותו של הנאשם לאחר ביצוע העבירה או בנסיבותיו האישיות טעמים המצדיקים הפעלת המאסר המותנה, כולו או מקצתו, באופן חופף.

25. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הפלילי ולאחר שנתתי דעתי לכך שהנאשם נתון במעצר מזה כחמישה חודשים, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה שנקבע.

אני סבורה כי ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל למשך תקופה זו, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר, לצד ענישה צופה פני עתיד ובצירוף פסילה בפועל וקנס, מהווה ענישה מאוזנת וראויה בנסיבות העניין. באופן זה יוגשם עיקרון ההלימה, תוגשמה התכליות בדבר הרתעת הנאשם כמו גם הרתעתם של עבריינים בפוטנציה וקיום האינטרס הציבורי בדבר מיגור התופעות הקשות של פריצה לרכבים וגניבתם, כמו עבירות רכוש בכלל.

סוף דבר

26. לאור כלל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 22257-08-19 בבית משפט השלום בחדרה, במצטבר לעונש המאסר כאן כך שבסך הכל ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

המאסר יחושב מיום מעצרו בתאריך 20.8.24.

ב. מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

נוכח הצהרת הנאשם כי הוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה ישראלי, הפסילה תחל ללא צורך בהפקדת מסמך נוסף והמזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור

בתקופת התנאי עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

ו. קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם עד ליום 2.3.25.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.

ניתן לשלם את הקנס בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il

* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.

בשים לב למכלול הנסיבות, איני מוצאת לגזור על הנאשם רכיב של פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, במעמד הצדדים.